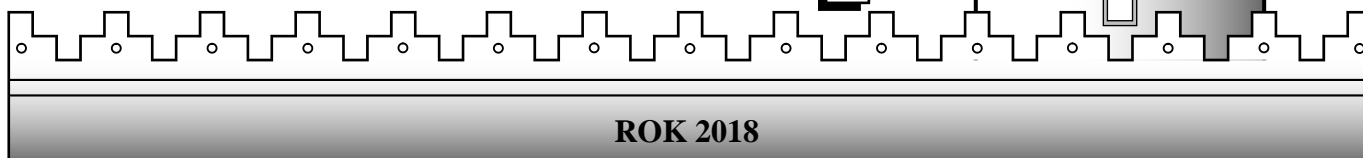

Modlitbový zápas

*„Na tvojich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi !“*

Iz 62, 6 - 7

Všetkých svätých alebo Halloween?

1. októbra 2000 rímskokatolícki kňazi vo Francúzsku organizovali protest proti Halloweenu, pretože ide o jesenný sviatok „zasvätený satanovi, ohavnosti a absolútnemu zlu“. Podvečer dňa Všetkých svätých katolíci tradične navštevujú hroby svojich blízkych, zdobia ich kvetmi, na ich pamiatku zapalujú sviece a modlia sa za ich duše. Páter Don Pascal povedal: „Kresťania, nemôžete sláviť i Halloween i Všetkých svätých. Nemôžete miešať všetko dokopy len pod zámenkou zábavy...“

Taktiež milánsky arcibiskup kritizoval rastúci trend oslavovať Halloween aj v katolíckych krajinách.

HISTÓRIA HALLOWEENU

Halloween je zasvätený satanovi, ohavnosti a absolútnemu zlu. Priniesla ho so sebou módna vlna neopohanstva spojená s kultúrou smrti. Sviatok čarodejníkov a čarodejníc sa rozšíril z USA.

Z histórie vieme, že 300 rokov pred Kristom skupina pohanských žrecov – druidov – držala pod svojou vládou keltský svet. Každý rok 31.10. (v deň Halloweenu) oslavovali na počesť svojho pohanského božstva „Samhaina“ festival smrti.

Žreci chodili z domu do domu a žiadali dary. V niektorých rodinách vyberali deti alebo dospelých na rituálne obete pre démona smrti. V prípade odmietnutia vyslovovali nad domom zlorečenie smrti. Odtiaľ pochádza výraz „Trick or treat“ (zlorečenie alebo dar). Na cestu si žreci svietili vydlabanými repami, vyrezanými do podoby tváre. Vo vnútri horela sviečka vyrobená z ľudského tuku z predchádzajúcich obetí. Repy predstavovali ducha, ktorý robil ich zlorečenia účinné. V 18. a 19. storočí sa tento obnovený pohanský rituál dostal do USA, kde repy nahradili tekvicami. Slovo Halloween pochádza z „All Hallows' Eve“ (v preklade: predvečer Všetkých svätých). Je známe, že v USA, Austrálii a inde satanisti v túto noc páchajú rituálne vraždy.

Musíme si uvedomiť, že „slávením“ tohto „sviatku“ človek ponúka seba alebo svoje deti priamo satanovi. Človek nenápadne vkĺzne „helovínskou čokoládkou“, rozsvietenými tekvicami alebo helovínskou maškarádou do sveta okultizmu.

Tento pohanský a dnes hlavný sviatok satanistov je oslavou smrti a je nezlučiteľný s vierou vo vzkrieseného Krista. Pohanskí Kelti verili,

že v noci tohto pseudosviatku sa otvárajú dvere pekla a démoni, obyvatelia pekla, prichádzajú na zem. Halloween je prostriedkom, ktorý vedie k odľudšteniu a zviazanosti detského vedomia, k zavedeniu módy oblečenia s obrazom smrti, disharmónie a krutosti. Už učiteľky v škôlke a v škole tak (často nevedome) učia deti výsmechu zo smrti a ľudského utrpenia, keď hravou formou používajú krv obetí ako pochúťku. Hranie v démonickom prezlečení (napodobujú ľudské obete, diabolský úšľabok, ľudské utrpenie a smrť) zapríčiňuje u malých detí deformácie psychiky, zdravého myslenia, poruchy osobnosti.

HALLOWEEN DNES

Halloween je i veľký marketingový

podvod. Je spojený so ziskom mnohých firiem (výroba hračiek, desivých kostýmov...). V roku 2011 v USA utratili na Halloween viac ako 686 000 000 dolárov.

Cirkev je spečatená krvou mučeníkov, ktorí odmietli prinášať obeť a slúžiť modlám, za ktorými sú padlí anjeli, hoci im hrozili krutým mučením, a dokonca i smrťou.

Ak sa zúčastníme obradov „trick or treat“, obdarovávame tými darčekom nie nevinné deti, ale v skutočnosti satana, ktorému deti prišli (nevedome) slúžiť, napodobujú svojimi kostýmami démonov a duše mŕtvych blúdiacich v nočnej tme. Deti chodia po domoch a žiadajú almužnu – de facto gesto spoluúčasti ostatných ľudí v oslave satana.

V dnešnej dobe takzvaná „satanova cirkev“ oficiálne vyhlásila tento deň za svoj najväčší sviatok.

Kiežby kňazi urobili v tejto veci osvetu a varovali predovšetkým rodičov, mládež a deti pred týmto „sviatkom“ a jeho deštruktívnym vplyvom, ktorý zanecháva následky na psychike a neraz i na fyzickom zdraví.

Vaša redakcia

POŽEHNANIE ALEBO PREKLATIE?

Študovala som za katechétku a hoci som už bola v štvrtom ročníku, predsa som nepoznala pravdu o hriechoch proti prvému prikázaniu. Keď mi prišlo zle (alebo niekomu doma), pokladali sme to za „urieknutie“ a práve mne zverili „funkciu“ hodiť uhličky. Vraj preto, že som najpobožnejšia z rodiny. A tak som to robila vždy, keď to bolo potrebné. Fungovalo to na 100 percent, pretože sme do toho „vkladali vieru“. Až na konci školy nám vymenili jedného vyučujúceho, ktorého zastúpil kňaz. Ten nám povedal veľa užitočných vecí o škodlivosti povier, hádzania uhličkov, zlievania vosku a iných ľudových magických praktík, o ktorých nás ani vo sne nenapadlo, že by

mohli škodiť.

To, že tento kňaz zažil vo svojom živote hlboké obrátenie, bolo cítiť hneď z prvých vyučovacích hodín. Jeho hodiny ma veľmi zaujali. Bol to pre mňa „objav Ameriky“, keď som sa dozvedela, že hádzanie uhličkami je hriech proti prvému Božiemu prikázaniu.

Krátko po tomto „objave“ som sa raz vrátila zo školy domov a prišlo mi zle – bolela ma hlava, bolo mi na zvracanie, celý svet sa mi krútil pred očami. Nebolo to nič nové, pretože študentský život, rôzne záležitosti a úlohy vyčerpávali zo mňa toľko času a síl, že som sa domov vracala ako vyžmýkaný citrón. V ten deň sa mi v hlave krútila len jedna myšlienka: „Znovu ťa uriekli!“ Takú frázu neraz počuť predovšetkým medzi dievčatami a ženami, ale v skutočnosti urieknutie v takom zmysle ani neexistuje. Napr. moju bývalú spolužiačku nikto nikdy neuriekol... Ona v niečo také neverila, preto sa tomu klamu ani neotvorila. Kým ja som bola na tieto veci ako satelit.

No rozhodla som sa brániť vtieravým myšlienkami, pretože teraz už poznám pravdu a mám žiť z viery. Chodila som po byte, upratovala a hovorila Bohu: „Pane, i tak mám veľa hriechov, ktoré robím každý deň, lebo som slabá, ale tento hriech kategoricky nechcem robiť. Aj keby som mala zomrieť, ale hrešiť nebudem. Ty si môj Lekár! Pomôž mi, prosím!“

A pokračovala som v práci a zároveň som sa modlila. Približne o hodinu som si všimla, že ma už nebolí hlava, ani mi nie je nevoľno, všetko odišlo. Podakovala som Pánovi, že mi dal skúsenosť, aby som sa nebála ísť za Ním, plniť Jeho sväté prikázania a milovať Ho zo všetkých síl.

Odvtedy som nikomu nehádzala uhličkami. Naopak, všetkých vystríham, aby neverili klamom Božieho nepriateľa, a povzbudzujem ich, aby

sa spoliehali na Boha. Život s Pánom Ježišom je úžasný!

Nedajte sa zviazať poverami, horoskopmi, červenými nitkami... „lebo ja, Pán, tvoj Boh, som žiarlivý Boh, ktorý tresce nepravosť otcov na synoch až do tretieho a štvrtého pokolenia u tých, čo ma nenávidia, ale zmilúvam sa až nad tisícimi u tých, čo ma milujú a zachovávajú moje príkazy.“ (5M 5,9-10)

Ol'ga

PÁN JEŽIŠ MA OSLOBODIL

OD ALKOHOLU

Vyrastal som vo veriacej rodine. Ako dospelý som si však našiel kamarátov zo sveta, naučil som sa fajčiť aj piť. Pracoval som na diaľkovom plynovode, čo bolo v tých časoch jedno z najlepšie platených miest. Bol som ďaleko od rodiny a slobodný. Stravoval som sa po krčmách a reštauráciách a pil som, kým sa zo mňa nestal notorik. Nakoniec som dopadol tak, že som nemal pred výplatou na chlieb a chcel som si siahnúť na život.

Môj kamarát s rovnakým prístupom k životu zomrel na delírium tremens. Zanechal po sebe mladú ženu s batoľaťom. Ale ani to ma nezmenilo, ani nenahnalo strach.

Vtedy som netušil, že sa moji rodičia za mňa celý ten čas modlili. Mama mi dala síce na cestu Bibliu, ale tú som pri prvej príležitosti predal a peniaze prepil s kamarátmi. Niekoľkokrát som absolvoval protialkoholické liečenie. Po každom mi chutil alkohol ešte viac.

Keď som sa vrátil z montáže domov, dostal sa mi do rúk Nový Zákon. Začal som čítať a po siedmich rokoch sa moji rodičia dožili vypočutia svojich modlitieb. Prežil som duchovné znovuzrodenie. Prvý verš, ktorý som sa naučil naspamäť, sa stal mottom môjho života – Mt 6,33: „Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a všetko ostatné dostanete navyše.“ Bol to u mňa obrat o 180°.

Mojimi priateľmi sú teraz kresťania. Zo závislosti na alkohole som sa dostal hneď, oslobodenie od fajčenia trvalo oveľa dlhšie. Takúto radikálnu zmenu nemohlo moje okolie nezaregistrovať. Pre všetkých som bol dovtedy beznádejný prípad, Ale čo je nemožné u ľudí, je možné u Boha. Odvtedy mi bolo každé stretnutie s mojimi známymi i s neznámymi ľuďmi dôvodom a príležitosťou zvestovať moc Pána Ježiša. Odvtedy prešlo 28 rokov...

Dušan K.

PREBRAL SA PO DVOCH MESIACHOCH A BOL V PORIADKU

Jeden študent teologickej fakulty sa šiel koncom školského roka kúpať do prírodného kúpaliska. Napriek tomu, že bol dobrým plavcom, kvôli problému s uchom mu voda prenikla do oblasti stredného ucha a centra rovnováhy. Z toho dôvodu sa začal topiť. Nanešťastie spadol na dno pod previs brehu.

Po viac ako 10 minútach si ho všimli, vytiahli ho a začali oživovať. Študent bol v hlbokom bezvedomí. Jeho mozog bol po tak dlhom čase natoľko poškodený, že lekári počítali s tým, že ak sa chlapec vôbec preberie, bude navždy silne retardovaný.

Dva mesiace sa za neho všetci známi intenzívne modlili a bez prestávky sa za neho vo dne v noci držala modlitbová stráž. Po dvoch mesiacoch sa študent naraz prebral. Hneď sa pýtal, čo sa s ním stalo a aký je dátum. Uvedomil si, že sú už prázdniny.

Po prázdninách nastúpil na fakultu, úspešne dokončil štúdium a stal sa kňazom.

zdravotná sestra, 52 r.

JEŽIŠU, POMÔŽ MI, PROSÍM!

Mala som problém: upchal sa mi nos a mala som nádchu. Lekár sa pozrel a povedal, že mi treba preraziť dutiny. S tým som však nesúhlasila. No došlo to do toho, že mi nos

napuchol a nedalo sa ho ani dotknúť. To sa tiahlo viac ako mesiac – z nosa mi tieklo, všetko opuchlo a ja som nemohla dýchať. Nevedela som, čo mám robiť. Poradili mi obrátiť sa na staršiu skúsenú lekárku. Prezrela ma a predpísala mi masť. Zaplatila som za ňu 23 hrivien. Mastila som teda tou masťou a vôbec mi to nepomohlo. Znova som šla k tej lekárke. Tentoraz mi predpísala masť už za 43 hrivien a potrebné bolo mastiť len ústa. Odchádzala som od nej a rozmýšľala som: „Ak mi nepomohla masť za 23 hrivien, tak ani táto za 43 mi nepomôže.“ A naraz na mňa prišiel strach, či nemám rakovinu. Prišla som domov a modlila som sa: „Ježišu, pomôž mi, prosím!“ Vtedy mi napadla myšlienka ísť si kúpiť masť, ktorou natierajú bábätká, keď sa spotia. Tak som si ju kúpila, vzala do rúk, modlila sa, robila pokánie, veď keď tá choroba trvá už tak dlho, musí to byť niečo vážne. Možno rakovina? Všetko je dnes možné. Ak je to rakovina... Možno za nejaké hriechy. Tak som robila pokánie, plakala: „Odpusť mi, Ježišu, všetko! Odpusť i mojim deťom...“ Na druhý deň som skúsila a už som sa mohla dotknúť svojho nosa. Tak som si ho potom mastila zvnútra i zvonka a masťou som nešetrila, veď stála iba 2 hrivny. Približne o dva týždne všetko prešlo. Tak mi Pán Ježiš pomohol, veď som nemohla nikde vyjsť, ani dýchať, ani hovoriť.

Paraskéva, 70 r.

PÁN DOPUSTÍ, ALE NEOPUSTÍ

Môj manžel nechcel chodiť na sv. omšu a pracoval i v nedeľu. Vždy mi povedal, že ak stihne, príde do kostola. Prosila som ho, aby v nedeľu nepracoval, že je to hriech, kvôli ktorému budú trpieť deti... A tak sa aj stalo. V nedeľu na seba náš malý syn vyliat vriacu vodu a obaril si polovicu tváričky, hrdielko a hrudník. Najskôr ho vzali do nemocnice u nás v meste a potom previezli do krajského mesta. Dieťa bez pres-

tania plakalo.

Prvý týždeň, keď ležal na detskom ARE, nás prišla navštíviť jedna sestra z môjho modlitbového spoločenstva. S veľkou vierou sa začala modliť za môjho syna a prosila Pána Ježiša, aby sám prišiel, pretože pre Neho nie je prekážkou ani čas, ani priestor, dotkol sa popálených miest a uzdravil ich. Modlila sa po telefóne, pretože do miestnosti, kde som s dieťaťom bola, nikoho nepúšťali. Mňa poprosila, aby som synčeka prežehnala po modlitbe. Tak sme sa modlili približne 20 minút. Pán nám vložil do srdca nádej, že do pondelka sa všetko zmení. V ten deň bol totiž piatok.

V sobotu ráno po modlitbe prišlo výrazné zlepšenie. Keď v pondelok prišiel lekár, prezrel syna a povedal, že sa to hojí veľmi dobre. V stredu prišiel náš ošetrojúci lekár a povedal, že operácia nebude potrebná. A teraz vidím, že ani jazva mu nezostane. Ďakujem všetkým, kto sa modlil za môjho syna. Ďakujem Bohu, že nás vychováva a že nás miluje. Manžel už v nedeľu nepracuje...

Svetlana

MOJA VINA

Pán nám s manželkou daroval dcérku, ale ja som si to nevážil a bral som to ako samozrejmosť. Dieťa rástlo a my s manželkou sme čoraz častejšie nechceli jeden druhému ustúpiť. Keď vznikli nedorozumenia, chýbala mi pokora a pravdivosť, aby som o tom začal rozprávať prvý, nehovoriac už, že by som sa za to nahlas kajal pri spoločnej modlitbe. Moja nespokojnosť rástla. Stále sa mi zdalo, že manželka sa príliš motá v kuchyni, robí druhoradé práce, a potom nestíha to hlavné.

Obaja sme obrátení a už dávno sme si predsavzali, že si musíme každý deň nájsť čas na Boha a spoločne sa modliť. Kvôli svojej zaneprázdnenosti sa manželka na sv. hodinku často oneskorila, čo ma vždy vyviedlo z rovnováhy. No

nevidel som, že ja som jej svojou nezodpovednosťou sťažoval prácu a neprejavoval som žiadnu ohotu riešiť spolu s ňou každodenné problémy. Myslel som si, že si dokonale plním svoje povinnosti a nevnímal som, že okolnosti sa už dávno zmenili, a preto manželka nestíha...

V ten večer moje srdce celkom zatvrdlo. Veľmi dobre som si uvedomoval, že by som mal poprosiť o odpustenie, ale moja pýcha mi to nedovolila.

O tri dni sa stalo nešťastie. Moja dcéra vyliezla na skrinku, spadla a silno sa udrela o hranu nábytku. Vbehli sme do izby a uvideli, že leží na zemi a na jej tvári, na oblečení i na koberci je krv. Z šoku ani neplakala, ale veľmi sa triasla. Okamžite som pochopil, že je to moja vina, pretože som so svojou pýchou a zaťatosťou zašiel príliš ďaleko. Keď som uvidel krv dieťaťa, akoby v mojom vnútri

niečo prasklo a ja som bol ochotný robiť zo všetkého pokánie. Je to strašné zostávať v zatvrdenosti a vzdorovitosti. Hneď sme s manželkou poskytli dcérke prvú pomoc, a keď zaspala, poďakovali sme Bohu, že sa nestalo niečo horšie. Obidvaja sme si kľakli a začali vyznávať pred Pánom svoje hriechy. Stále som mal pred očami vyľakané očka svojho dieťaťa. Náš Boh je milujúci Otec. Dcéra sa neudrela ani do oka, ani do spánkov. Všetko to skončilo modrinou a nevelkým škrabancom. Keď teraz vidím ten škrabanec, prichádzajú mi na myseľ slová apoštola Pavla: „*Dnes, keď počujete jeho hlas, nezatvrdzujte svoje srdcia.*“ (Hebr 4,7)

Chceli by som poradiť všetkým: Nečakajte na nejakú nehodu. Hneď ako cítite, že sa vaše srdce pokrýva ľadom pýchy, zaťatosti a pomstychtivosti, čiňte pokánie! Jeden človek to vyjadril múdro: „Hrešiť je

ľudské, ale nerobiť pokánie – diabolské.“

Denis, 37 r.

SVEDČIL NA HODINE

Na hodine dejepisu učiteľka povedala, že existujú dve sväté knihy: Biblia a Korán. Môj syn Bohdan to nevydržal, postavil sa a povedal: „To nie je pravda, pani učiteľka!“ Vyučujúca bola prekvapená: „Prečo si to myslíš?“

Bohdan odpovedal: „Existuje len jedna Svätá Kniha – je to Biblia!“ „Prečo si si tým taký istý?“ – zaujímalo učiteľku. „Pretože Korán je inšpirovaný človekom, ale Biblia – Bohom.“ „A to vieš odkiaľ?“ „V kostole ma to naučili,“ spokojne odvetil Bohdan.

Luba

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Podstatou je konať pokánie za seba i za národ a s naliehavosťou volať k Bohu za záchranu slovenského národa. Boh sľubuje, že ak národ bude konať pokánie v úprimnej modlitbe, a tak sa bude nepretržite modliť, slovenský národ bude zachránený pred autogenocídou - homosexualizmom, gender ideológiou a juvenilnou justíciou, ktorá odoberá deti z dobrých rodín bez udania vážneho dôvodu. Modlitbový zápas tvorí:

1. Svätá hodina od 20:00 do 21:00 hod. je pre všetkých modlitebníkov spoločná, modlí sa ju každý tam, kde je. Ideálne je, keď sa kresťanské rodiny modlia svätú hodinu spoločne. Je možné sa modliť sv. ruženec, spievať kresťanské piesne, čítať z Pisma alebo použiť modlitbové modely pre sviatenie nedele. O 21:00 hod. dávajú niektorí biskupi a kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútani

otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny, aj počas modlitbovej stráže, je dôležité mať konkrétny úmysel, za čo sa modliť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nič nie je nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu nech sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit a Panna Mária.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Je dobré, aby všetci mali zoznam svojej modlitbovej skupiny. Táto skupina sa modlí nepretržite týždeň (7 dní) svoje modlitbové stráže. Potom má tri týždne prestávku. Medzitým sa modlia iné tri

skupiny vždy po týždni. Aktivista každej skupiny, nielen stráže zorganizuje, ale aj bdie nad tým, aby sa v tomto rytme modlili celý rok. Stráže sa striedajú vždy v nedeľu o 21:00 hod.

Režim modlitbových skupín:

1. týždeň: Bratislava a okolie,
2. týždeň: Považská Bystrica a okolie,
3. týždeň: Žilina a okolie,
4. týždeň: Nitra, Galanta, Lučenec a iné.

Odporúča sa: Pred 7-dňovou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, za zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za obrátenie kňaza...). Môže sa ľosom určiť úmysel, ak je viac návrhov. Po skončení 7-dňovej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

Modlitba vytrvalá, pokorná a vŕcna dosiahne bez pochyb alebo, z ktorého sa nikdy nevráti nevyšlyšaná. (Sv. Bernard)
„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez Teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláza, 12. 7.1997, Žilina)
Toto sú výzvy ktoré by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Eva Somrová, Sládkovičová 586, 017 01 Považská Bystrica.

Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.